

«ΕΩΘΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ»

Ο θεατής με την πρώτη κιόλας επαφή του με το έργο της Κυριακής εντυπωσιάζεται από την επεξεργασία του χρώματος και τον ιδιαίτερο ρόλο του φωτός.

Στη νέα της δουλειά, κεντρικό θέμα είναι η σχέση της γυναίκας και του άνδρα. Μια σχέση τυραννική και αβυσσαλέα, που συνοψίζει τον αντιφατικό δεσμό έλξης και άπωσης. Ολόκληρο το δράμα της ύπαρξης επαναλαμβάνει με διάφορους τρόπους το διχασμό ενός αρχέτυπου ανδρόγυνου του οποίου τα δύο μέλη είναι καταδικασμένα να ζουν χωρισμένα και να ξανασιμίζουν για λίγο, χωρίς να μπορούν να ολοκληρωθούν. Ο έρωτάς τους δεν είναι μόνο γήινος, αλλά και ονειρικός, καθώς λυγίζουν κάτω από το φορτίο του αισθησιασμού και των ανεκπλήρωτων πόθων τους. Η επίμονη, βασανιστική παρουσία της γυναίκας, μαζί με αυτή του άνδρα, όπου η επιθυμία, η απαντοχή, η μοναξιά, η φαντασίωση, η στοργή, η ζήλια, ο σπαραγμός αποτυπώνονται δραματικά.

Κλειστά δωμάτια, πλακόστρωτες αυλές, έρημες πλατείες, φτωχογειτονιές είναι οι βασικές σκηνές που παίζεται το δράμα τους.

Ο χώρος, πολλές φορές, απομονώνεται δίνοντάς μας μοναδικά τοπία, ευθύς εξαρχής έρημα, αχνά και υποβλητικά. Χωρίς να αποτελούν πιστή απεικόνιση του φυσικού περιβάλλοντος, έχουν κάτι από την ερημιά και τη θλίψη της μνήμης. Η μελαγχολική διάθεση μεταμορφώνει ουσιαστικά και την υφή του τοπίου. Τα σπίτια γίνονται όλο και πιο γραμμικά, τα περιγράμματα όλο και πιο έντονα, σε μια εωθινή, πρωινή ακολουθία, προχωρώντας το δρόμο της αφαίρεσης.

Ο θεατής συνέρχεται πολύ γρήγορα απ' αυτή τη λησμονιά, καθώς η μνήμη οργανώνεται. Η εικόνα του ανδρόγυνου επανέρχεται, προσμένοντας μια άφιξη, μια επιστροφή, ένα σημάδι που του υποσχέθηκαν.

Σταυρούλα Μαυρογένη
Ιστορικός Τέχνης

Κατερίνη, 1997
Κατάλογος Έκθεσης